

використовуватися в комерційних цілях в інтересах потреб людей усього світу незалежно від рівня розвитку країн.

Таким чином, за станом на кінець ХХ - початок ХХІ століть космос залишається мирним, тобто в ньому не розміщені різні системи зброї, націлені на об'єкти в космосі чи на землі. Відсутні також й офіційно визнані, тобто відпрацьовані і прийняті на озброєння, системи зброї на землі, спрямовані на об'єкти в космосі.

В даний час задача полягає в тому, щоб цю ситуацію зберегти і в майбутньому. Космос повинний залишатися вільним від зброї, щоб людство могло і надалі безперешкодно використовувати його в мирних цілях.

Література

1. Тарасенко М. Военные аспекты советской космонавтики / М. Тарасенко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ng.ru/>

2. Мольц К. Ядерные испытания в космосе, договор о запрещении испытаний в трех средах и договор об использовании космического пространства: уроки для сегодняшних политиков / К. Мольц. – ПИР-Центр. – Бюллетень «Ракеты и космос». – 2001. – № 3. – С. 5.

УДК 347.82:656(043.2)

Невмержицька О. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Єряшов Є. К., старший викладач

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ ТРАНСПОРТУ

Суспільні відносини, пов'язані з діяльністю транспорту як єдиної транспортної системи України, регулюються Законом України «Про транспорт» від 10 листопада 1994 р., законами про окремі види транспорту, кодексами (статутами) окремих видів транспорту, іншими актами законодавства України.

Функціонування транспорту нерозривно пов'язане з використанням відповідних земельних ділянок. До земель транспорту ст. 67 ЗК України відносить землі, надані підприємствам, установам та організаціям залізничного, автомобільного транспорту і дорожнього господарства, морського, річкового, авіаційного, трубопровідного транспорту та міського електротранспорту для виконання покладених на них завдань щодо експлуатації, ремонту і розвитку об'єктів транспорту (будівель, споруд тощо). Узагальнююча підкатегорія землі транспорту включає землі окремих видів транспорту, правовий режим яких визначається

самостійними статтями Земельного кодексу.

Згідно зі ст. 6 Закону України «Про транспорт» перевезення пасажирів, вантажів, багажу та пошти, надання інших транспортних послуг, експлуатацію і ремонт шляхів здійснюють залізниці, пароплавства, порти (пристані), автомобільні, авіаційні, дорожні підприємства та організації. Саме зазначені суб'єкти є носіями земельних прав, якщо це передбачено їх статутами. Цільове призначення земель транспорту полягає у забезпеченні діяльності, пов'язаної з експлуатацією, ремонтом, удосконаленням і розвитком об'єктів транспорту. Особливістю земель транспорту є те, що вони використовуються або призначені для забезпечення діяльності транспортних підприємств та (або) експлуатації об'єктів залізничного, автомобільного, морського, річкового, авіаційного, трубопровідного та інших видів транспорту. Розміри земельних ділянок, що надаються підприємствам транспорту для вказаних цілей, визначаються відповідно до затверджених у встановленому порядку норм або проектно-технічної документації.

Чинне законодавство з метою забезпечення належної експлуатації споруд та інших об'єктів транспорту, а також охорони земель від негативного впливу зазначених об'єктів на землях, наданих підприємствам транспорту, закріплює можливість встановлення охоронних зон з особливими умовами використання земель.

Землі транспорту можуть перебувати у державній, комунальній та приватній власності. Їх специфіка полягає і в тому, що вони можуть виступати об'єктами концесії.

Самостійним елементом єдиної транспортної системи є залізничний транспорт, суспільні відносини щодо функціонування якого регулюються спеціальним законодавством: законами України «Про транспорт», «Про залізничний транспорт», Статутом залізниць України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 6 квітня 1998 р., Правилами технічної експлуатації залізниць України, затвердженими наказом Мінтрансу України від 20 грудня 1996 р., Інструкцією про норми і порядок відведення земель для залізниць і використання смуги відведення, затвердженою Міністерством шляхів сполучення СРСР 30 січня 1963 р. та іншими нормативними актами.

Основною організаційною ланкою на залізничному транспорті є залізниця. Повноваження, права та обов'язки залізниць визначаються Законом України «Про залізничний транспорт», а також їх статутами. Здійснення статутної діяльності цими суб'єктами нерозривно пов'язане з використанням відповідних земельних ділянок.

Транспортні послуги надають підприємства водного (морського і річкового) транспорту (пароплавства, порти, пристані і т. ін.), що теж пов'язано з використанням відповідних земельних ділянок. Відповідно до ЗК України землями морського транспорту, є дві відносно самостійні

групи земельних ділянок. До першої належать ті, що використовуються як просторова база для розміщення морських портів з набережними, майданчиками, причалами, вокзалами, будівлями, спорудами, устаткуваннями, об'єктами загальнопортового і комплексного обслуговування флоту. Другу групу становлять землі, на яких розташовані будівлі та споруди, що обслуговують морський транспорт.

Правовою основою використання цих земель є приписи Земельного кодексу, Водного кодексу, Кодексу торговельного мореплавства України та інших нормативних актів. Земельні ділянки із земель морського транспорту можуть передаватися у власність або надаватися у постійне користування чи оренду підприємствам, які обслуговують потреби морського флоту (морським портам, суднобудівним і судноремонтним заводам, базам та ін.). Розміри ділянок та умови користування ними визначаються проектною документацією і закріплюються у рішеннях уповноважених органів, які надали ці ділянки.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 р. № 2768-III (із змін. та допов.) // Офіційний вісник України. – 2001. – № 46. – Ст. 2038.
3. Про державну спеціальну службу транспорту: Закон України від 5 лютого 2004 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1449-15>
4. Про транспорт: Закон України від 10 листопада 2004 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/232/94-%D0%B2%D1%80>
5. Земельне право: підручник / М. В. Шульга, В. У. Гордєєв; за ред. М. В. Шульги. – Х.: «Право», 2013 – 520 с.

УДК 656:32(043.2)

Піденко Д. О., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник : Жмур Н. В., к.ю.н.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ МОРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ В ЄВРОСОЮЗІ

Морський транспорт використовується в міжнародному сполученні з давніх часів, але лише у ХХ ст. з'явилися універсальні конвенції економічного характеру. Поступово в міжнародному судноплаванні склалися дві форми організації перевезень — лінійна (регулярна) та